Lietas Nr. 130089815
Lietas arhīva Nr. 1-0136-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 2.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes 2015.gada 28.oktobra lēmumu Nr.D57/07/511210884/1, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes (turpmāk – RPP CP) kārtībnieks /S.Š./ 2015.gada 22.septembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511210884 (turpmāk - Protokols) par to, ka 2015.gada 22.septembrī plkst.16.00 transportlīdzeklis Citroen, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis), bija novietots stāvēšanai Rīgā, /adrese/532.ceļa zīmes un 816.papildzīmes darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (redakcijā, kas spēkā līdz 2015.gada 31.decembrim) (turpmāk – CSN) 307.11.punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{10}panta devītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Ar Protokolu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods 30 *euro* apmērā.

/pers. A/ Protokolu apstrīdēja RPP CP.

Ar RPP CP 2015.gada 28.oktobra lēmumu Nr.D57/07/511210884/1; Nr.RPCR-15-499-ls (turpmāk – Lēmums) RPP CP kārtībnieka /S.Š./ 22.09.2015. administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D57/07/511210884 pieņemtais lēmums atstāts negrozīts, /pers. A/ sūdzība noraidīta.

2015.gada 13.novembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība, lūdzot Lēmumu atcelt.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka 2015.gada 22.septembrī plkst.16.00 RPP CP kārtībnieks /S.Š./ sastādīja Protokolu, ka viņam piederošais Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai /adrese/, Rīgā, pārkāpjot CSN 307.11.punkta noteikumus, par ko saskaņa ar Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta trešo daļu viņam kā automašīnas valdītājam uzlika naudas sodu 30 *euro* apmērā. Uzskatot šādu lēmumu par nepamatotu un atceļamu iesniedza sūdzību augstākstāvošai instancei – RPP CP priekšniekam, kurš ar savu Lēmumu atstāja pieņemto lēmumu par negrozītu.

Uzskata, ka Lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama šādu apsvērumu dēļ: saskaņā ar CSN 532.punkta noteikumiem apstāties un stāvēt tajā vietā, ar kuru tā ir apzīmēta. Norādītajā vietā ir ielas ceļš, kurš sastāv no trim daļām. Minēto daļu divas daļas - pa labi un pa kreisi ir apzīmētas ar papildus zīmi, kas noteikta ar CSN 316.punktu. Trešā ielas daļa, kas veido ceļa galu, nav apzīmēta ar kādām zīmēm. Saskaņā ar CSN, ja pilsētā ielas malā nav aizliedzošu zīmju, automašīnu var novietot gar trotuāra malu, t.i. tādā veidā kādā tika novietota viņa automašīna.

Viņam piederošā automašīna tika novietota, ievērojot visas CSN prasības, sakarā ar ko, vadoties no Latvijas APK 260., 280., 281., 286.panta pirmās daļas 3.punkta, lūdz Lēmumu atcelt un lietvedību administratīvajā lietā izbeigt.

Lēmumā norādīts, ka RPP CP izskatot /pers. A/ (turpmāk Lēmumā - Pieteicējs) 05.10.2015. sūdzību par RPP CP kārtībnieka /S.Š./ 22.09.2015. administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu Nr.D57/07/511210884, un konstatēja, ka RPP CP darbinieks, veicot darba pienākumus, 22.09.2015. plkst.16.00 konstatēja, ka /adrese/, Rīgā, 532.ceļa zīmes ar 816.papildzīmi darbības zonā stāvēšanai novietots Transportlīdzeklis. Notikuma vietā RPP CP darbinieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu, veica fotografēšanu.

Atbilstoši Latvijas APK 286.pantam, tika pārbaudīta administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma likumība un pamatotība, kā arī ņemti vērā Pieteicēja sūdzībā norādītie argumenti.

Saskaņā ar CSN 307.11.apakšpunktu, 816.papildzīme „Transportlīdzekļa veids" norāda transportlīdzekļa veidu, uz kuru attiecas zīmes darbība. Atbilstoši CSN 298.punktā noteiktajam 532.ceļa zīme „Stāvvieta" ievieš vai atceļ noteiktu satiksmes režīmu. Savukārt 532.ceļa zīme kopā ar papildzīmēm ievieš noteiktu kārtību, kas ir atšķirīga no vispārējās kārtības, kad 532.ceļa zīme „Stāvvieta" tiek lietota bez papildzīmēm. Atbildība par minētā tiesību normā noteikto prasību neievērošanu paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta devītajā daļā, proti, par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkapāšanu transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā.

/adrese/, Rīgā, ir uzstādīta 532.ceļa zīme ar 816.papildzīmi, kurā norādīts transportlīdzekļa veids - autobuss. No minētām tiesību normām izriet, ka pie nama ir izveidots ar 532.ceļa zīmi apzīmēts stāvlaukums, kurā atļauts novietot stāvēšanai autobusus. Transportlīdzeklis administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanas brīdī atradās minētās ceļa zīmes ar papildzīmēm darbības zonā. Transportlīdzeklis administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanas brīdī atradās minētās ceļa zīmes ar papildzīmēm darbības zonā. No RPP CP darbinieku uzņemtajām fotogrāfijām var secināt, ka Transportlīdzekļa vadītājs notikuma vietā administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanas laikā neatradās, pasažieru iekāpšana Transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, kravas iekraušana Transportlīdzeklī vai izkraušana no tā nenotika, tādejādi konstatēts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai. Vērtējot lietas materiālus, konstatēts, ka RPP CP darbinieki atbilstoši Latvijas APK prasībām ir nodrošinājuši un noteiktā procesuālā formā nostiprinājuši ziņas par administratīvo pārkāpumu, kuras var tikt izmantotas kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā.

Ņemot vērā minēto, RPP CP darbinieks, atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantā, Latvijas APK 214.^{1} pantā, Ministru kabineta 07.03.2006. noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu", kā arī Rīgas domes 14.08.2001. lēmuma Nr.305 „Par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanas kontroli" 1.punktā noteiktai kārtībai, pamatoti un likumīgi sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu par Latvijas APK 149.^{10} panta devītajā daļā minēto pārkāpumu un pieņēma lēmumu piemērot naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā.

Pieteicējs sūdzībā lūdz atcelt administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā pieņemto lēmumu, norādot, ka, saskaņā ar CSN 532.punkta noteikumiem, apstāties un stāvēt tajā vietā, ar kuru tā ir apzīmēta. Norādītajā vietā ir ielas ceļš, kurš sastāv no trim daļām. Minēto daļu divas daļas - pa labi un pa kreisi ir apzīmētas ar papildus zīmi, kas noteikta ar CSN 316.punktu. Trešā ielas daļa, kas veido ceļa galu, nav apzīmēta ar kādām zīmēm. Saskaņā ar CSN, ja pilsētas ielas malā nav aizliedzošu zīmju, transportlīdzekli var novietot gar trotuāra malu, tādā veidā, kā tika novietots Transportlīdzeklis.

Pieteicēja minētie argumenti noraidāmi pilnā apmērā, kā nepamatoti. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktu, ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi). No minētās tiesību normas izriet, ka konkrētā teritorija ir ceļš un ceļu satiksmes dalībniekiem minētajā teritorijā jāievēro CSN noteiktās prasības. Uzskatāms, ka CSN izpratnē, pie vienīgās iebrauktuves teritorijā pie ēkas /adrese/, Rīgā, izvietotās 532.ceļa zīmes ar 816.papildzīmi darbības zona ir visa minētā teritorija.

Papildus norādāms, ka saskaņā ar CSN 4.punktu, ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības, no kā izriet, ka Pieteicējam, vadot transportlīdzekli, ir pienākums zināt un atbilstoši reālajai situācijai uz ceļa, īstenot CSN noteiktās prasības, nevis vadīties pēc personīgām izjūtām, interpretējot CSN prasības.

Piemērotā tiesību norma – Latvijas APK 149.^{10} panta devītā daļa ir imperatīva tiesību norma. Ne iestāde, ne tiesa nevar ignorēt likumdevēja noteiktās imperatīvās tiesību normas, kas paredz konkrēta satura lēmuma pieņemšanu, ja ir iestājušies tiesību normā paredzētie priekšnoteikumi. Ja reiz likumdevējs *expressis verbis* izteicis savu gribu, iestādei un tiesai tā ir jārespektē un tās nevarot rīkoties pretēji likumā noteiktajam (*Skatīt 28.02.2007. ST lēmums "Par tiesvedības izbeigšanu" ("LV", 38 (3614), 06.03.2007.) [stājas spēkā 28.02.2007.]*). Tas nozīmē, ka amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda piemērošanu vai mainīt naudas soda apmēru, ja transportlīdzeklis novietots stāvēšanai, neievērojot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus.

Lai sasniegtu Latvijas APK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, Pieteicējs neizdarītu jaunus pārkāpumus un audzinātu Pieteicēju likumu ievērošanas un cienīšanas garā, atzīst par nepieciešamu atstāt spēkā administratīvo sodu.

Ņemot vērā, ka par minēto pārkāpumu līdzīgos gadījumos pie atbildības tiek sauktas arī citas personas, lai administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, ir jāpastāv apstākļiem, kuri konkrētu pārkāpumu atšķir no citiem analoģiskiem pārkāpumiem. Šajā gadījumā lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti apstākļi, kas daļēji vai pilnībā attaisno administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, turklāt nav konstatēti Latvijas APK 239.pantā noteiktie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, tādēļ ņemot vērā minēto, saskaņā ar Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktu nolēma RPP CP kārtībnieka /S.Š./ 22.09.2015. administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu Nr.D57/07/511210884 atstāt negrozītu, savukārt /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts RPP pilnvarotā pārstāvja /Ģ.A./ paskaidrojums administratīvā pārkāpuma lietā, kurā norādīts, ka ņemot vērā Pieteicēja sūdzībā izteiktās pretenzijas, Iestāde paskaidro sekojošo.

2015.gada 22.septembrī Iestrādes darbinieki konstatēja, ka pie /adrese/, Rīgā, Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai 532.ceļa zīmes darbības zonā.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Pamatojoties uz CSN 298.26.punktu 532.ceļa zīme nozīmē "Stāvvieta". Zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, - līdz 532.A, 519., 326., 327., 328. vai 329.zīmei. Zīmes apakšdaļā var tikt norādīts virziens, kādā jābrauc uz stāvvietu, kas atrodas ceļa tiešā tuvumā. Ēkas jumta simbols apzīmē pazemes vai virszemes daudzstāvu stāvvietu. Stāvvietā nav spēkā šo noteikumu 135.6. un 136.1. apakšpunktā noteiktie aizliegumi.

Latvijas APK 149.^{10}panta devītā daļa nosaka, ka par citu šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit euro apmērā.

CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Savukārt CSN 307.11.appakšpunkts nosaka, ka 813., 814., 815., 816., 817., 818. un 819.papildzīme "Transportlīdzekļa veids". Norāda transportlīdzekļa veidu, uz kuru attiecas zīmes darbība. 813.papildzīme attiecas uz kravas automobiļiem (arī uz kravas automobiļiem ar piekabēm (puspiekabēm)), kuru pilna masa pārsniedz 3,5 t. 815.papildzīme attiecas uz vieglajiem automobiļiem (arī uz vieglajiem automobiļiem ar piekabēm), kā arī uz kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 3,5 t. 818.papildzīme attiecas uz motocikliem, tricikliem un kvadricikliem. 819.papildzīme attiecas uz velosipēdiem un mopēdiem.

Latvijas APK 237.pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām.

Atbilstoši Latvijas APK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību Latvijas APK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar Latvijas APK.

Lietā nav strīda par to, ka Pieteicējs bija novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai Protokolā norādītā vietā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa paredz, ka Latvijas APK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums, dienesta ziņojumi, Pieteicēja paskaidrojumi un foto uzņēmumi.

Nepamatota ir Pieteicēja pretenzija, ka uz vietu, kur tika novietots Transportlīdzeklis, neattiecas 532.ceļa zīme, jo izskatāmā lietā 532.ceļa zīme attiecas uz visu stāvvietu/laukumu nevis tikai uz kādu laukuma daļu.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka CSN ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likums un CSN, reglamentē ceļu satiksmi un ir attiecināmi kā uz publisko tiesību juridiskām personām, tā arī privātpersonas īpašumā esošu ceļu, kas Ceļu satiksmes likuma izpratnē ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, tajā skaitā uz privātas zemes publiski pieejami ceļi un ietves.

Turklāt, lai gan Iestādes darbinieki ir veikuši foto fiksācijas ar ko ir pierādīts, ka Pieteicēja Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pārkāpjot CSN, lietas faktisko apstākļu noskaidrošanai ir pieļaujamu pārkāpuma konstatēšanas vietas karti apskatīt interneta vietnē http://rigis.lv *(Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 8.februara spriedums lieta Nr.A420795510).*

Kartes apskates rezultātā nerodas šaubas, ka pie /adrese/, Rīgā, kur bija novietots Pieteicēja Transportlīdzeklis, pēc konfigurācijas, izmēra un atrašanās vietas ir atzīstama par stāvlaukumu. Šajā stāvvietā var iebraukt tikai vienā vietā un pa to pašu vietu no tās var arī izbraukt. Tieši pie iebraukšanas stāvvietas teritorijā labajā pusē ir uzstādīta 532.ceļa zīme un 816.papildzīme, tātad jau pirms iebraukšanas stāvvietas teritorijā Pieteicējam bija jāsaprot, ka priekšā atrodas autobusu stāvvieta.

Transportlīdzekļa vadītājam ir jāvelta sevišķa rūpība, noskaidrojot satiksmes tiesisko režīmu vietā, kur vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai. Lai ievērotu satiksmes noteikumus, Pieteicējam, ja kustības laikā, iebraucot stāvvietā, tas nebija iespējams, bija jāpārliecinās par ar ceļa zīmēm ieviesto režīmu pēc transportlīdzekļa novietošanas.

Ikvienam vadītājam vajag un viņš var paredzēt, ka vietā, kur viņš novieto stāvēšanai savu transportlīdzekli, noteiktu ceļu satiksmes režīmu ievieš konkrētajā ceļa posmā ceļa zīmes, tostarp tādas, kas neatļauj konkrētam transportlīdzeklim stāvēt attiecīgajā vietā vai kas, kā konkrētajā gadījumā, nosaka īpašus pienākumus. Vadītājam ir jārēķinās ar šādiem apstākļiem un jāpārliecinās par attiecīgo ceļa zīmju regulējumu arī gadījumā, ja ceļa zīmes kustības laikā vadītājam nebija redzamas. Minētais neprasa no vadītāja īpašu piepūli un laika resursu patēriņu, ņemot vērā, ka ceļa zīmes parasti un arī šajā gadījumā ir izvietotas ceļa posma sākumā *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 6.jūlija rīcības sēdes lēmums lietā Nr. SKA-311/2009 11. punkts).*

Konkrētais stāvlaukums ir paredzēts autobusiem, kas gabarītu ziņā parasti ir ievērojami lielāki par vieglajām automašīnām un nereti tiek izmantoti pasažieru pārvadājumiem. Transporta izmantošanas pasažieru pārvadājumiem nepārtrauktajam laikam ir ierobežojumi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulā (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85. Minētajam transportlīdzekļa ekspluatācijas nepārtrauktajam laikam beidzoties, tas ir jānovieto stāvēšanai. Regulas Nr.561/2006 ievērošana tiek kontrolēta. Ja autobusa stāvvieta ir aizņemta, tad autobusam ir sarežģīti atrast Rīgas pilsētā vietu stāvēšanai.

Turklāt netālu no stāvlaukuma /adrese/, Rīgā, ir osta un autobusu satiksmes efektīva nodrošināšana ir nepieciešama gan, lai apkalpotu ostā ieradušos pasažierus, gan, lai pārvadātu ostas darbiniekus. Tādējādi jebkura minētajā stāvlaukumā neatļauti novietota automašīna objektīvi radīja traucējumus minētā mērķa sasniegšanai un nodara kaitējumu sabiedrības interesēm *(Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 7.februāra spriedums lietā Nr.A420751110).*

Turklāt Iestāde uzskata, ka Pieteicēja izdarītais pārkāpums nevar tikt uzskatāms par maznozīmīgu sekojošu iemeslu dēļ.

Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Latvijas APK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu Latvijas APK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro;* otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības *(Satversmes tiesas 2011. gada 11. janvāra spriedums lietā Nr. 2010-40-03 9.2).*

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu *(Satversmes tiesas 1999. gada 9. jūlija spriedums lietā Nr. 04-03(99)).*

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu *(Augstākas tiesas Senāts 2009.gada 12.februara spriedums lietā Nr.SKA-15/2009).*

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta. Izskatāmā lietā Pieteicēja rīcībā nav konstatējamas Latvijas APK 33.panta pazīmes. Iepazīstoties ar Pieteicēja sūdzību Iestāde secina, ka Pieteicējs nenožēlo izdarīto un nekas neliecina, ka Pieteicējs atturēsies atkāroti izdarīt līdzīgu pārkāpumu.

Atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu

cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Pamatojoties uz minētām tiesību normām un lietas faktiskiem apstākļiem, lūdz tiesu **noraidīt /pers. A/ sūdzību par Lēmumu.**

M o t ī v u d a ļ a

Izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Protokols sastādīts un administratīvais sods transportlīdzekļa vadītājam uzlikts par Latvijas APK 149.[10]panta devītajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, norādot, ka nav ievērotas CSN 307.11. apakšpunktā noteiktās prasības.

Latvijas APK 149.[10]panta devītajā daļā noteikts, ka par citu šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ bija novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai Protokolā norādītajā laikā un vietā, bet /pers. A/ uzskata, ka viņam piederošā automašīna tika novietota, ievērojot visas CSN prasības.

Sūdzību /pers. A/ pamato, norādot, ka norādītajā vietā ir ielas ceļš, kurš sastāv no trim daļām. Minēto daļu divas daļas - pa labi un pa kreisi ir apzīmētas ar papildus zīmi, kas noteikta ar CSN 316.punktu, bet trešā ielas daļa, kas veido ceļa galu nav apzīmēta ar kādām zīmēm un saskaņā ar CSN, ja pilsētā ielas malā nav aizliedzošu zīmju automašīnu var novietot gar trotuāra malu, t.i. tādā veidā kādā tika novietota viņa automašīna.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 38.panta pirmo daļu, satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst Latvijā obligāto standartu un citu normatīvu prasībām.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 34.punkts nosaka, transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

No lieta materiālos esošajām fotogrāfijām ir redzams, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai teritorijā, kur ir uzstādīta 532.ceļa zīme "Stāvvieta", kas atbilstoši CSN 298.26.apakšpunktam norāda uz to, ka zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, – līdz 532.A, 519., 326., 327., 328. vai 329.zīmei. Zīmes apakšdaļā var tikt norādīts virziens, kādā jābrauc uz stāvvietu, kas atrodas ceļa tiešā tuvumā. Ēkas jumta simbols apzīmē pazemes vai virszemes daudzstāvu stāvvietu. Stāvvietā nav spēkā šo noteikumu 135.6. un 136.1.apakšpunktā noteiktie aizliegumi. CSN 532.ceļa zīme uzstādīta kopā ar to precizējošo CSN 816.ceļa zīmi "Transportlīdzekļa veids". Atbilstoši CSN 307.punktam, papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību. CSN 307.11. apakšpunktā noteikts, ka 813., 814., 815., 816., 817., 818. un 819.papildzīme "Transportlīdzekļa veids". Norāda transportlīdzekļa veidu, uz kuru attiecas zīmes darbība.

Konkrētajā gadījumā, kad 532.ceļa zīme lietota kopā ar 816.papildzīmi, tādējādi, stāvvietā atļauts novietot stāvēšanai tikai attiecīgos transportlīdzekļus – autobusus. Savukārt, transportlīdzekļa vadītājam, novietojot transportlīdzekli ir jāpārliecinās, kādas ceļa zīmes ir uzstādītas un jāievēro uzstādīto ceļa zīmju prasības.

Aplūkojot konkrēto vietu Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas interneta vietnē www.google.lv/maps pieejamajā kartē secināms, ka teritorija /adrese/ Rīgā, kur bija novietots Transportlīdzeklis, ir atzīstama par stāvlaukumu, kurā var iebraukt un izbraukt pa to pašu vietu un tieši pie iebraukšanas stāvvietas teritorijā ir uzstādīta 532.ceļa zīme un 816.papildzīme, kas tiesas ieskatā, ir labi redzamas, līdz ar ko sūdzības iesniedzējam novietojot transportlīdzekli bija jāpārliecinās, kādas ceļa zīmes ir uzstādītas, jāsaprot, teritorijā atrodas autobusu stāvvieta un jāievēro uzstādīto ceļa zīmju prasības.

Vērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa secina, Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ceļa zīmes Nr.532 „ Stāvvieta" un papildzīmes Nr.816 „ Transportlīdzekļa veids" darbības zonā, tas ir autobusu stāvvietā, tādējādi /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 149.[10]panta devītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Vērtējot /pers. A/ sūdzību, tiesa secina, ka tā pēc satura ir identiska sūdzībai, kas tika iesniegta RPP CP, pārsūdzot Protokolu. Lēmumā /pers. A/ argumenti tika analizēti. Sūdzībā /pers. A/ nepamato, kādēļ, viņaprāt, Lēmumā norādītie argumenti nav pareizi un kādēļ tiem nepiekrīt.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka lietā ir pietiekami pierādījumu /pers. A/ vainīgumam Latvijas APK 149.[10]panta devītajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav iemeslu.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Latvijas APK 149.[10]panta devīto daļu, 243.-244., 288., 289.[6], 289.[12], 289.[13] pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. A/ sūdzību un **atstāt negrozītu** Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes 2015.gada 28.oktobra lēmumu Nr.D57/07/511210884/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2016.gada 2.februārī**.

Tiesnese I.Millere